בס"ד

יום **א'**, **כ"א** ב**חשון** תשס"א (**19** בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

"הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו!"
היום, **כ"א בחשון**, אנו שמחים לציין סיום שנה אחת של "**הדף היומי לתולדותנו**" הממוחשב. מחר, בע"ה, נתחיל את השנה החדשה שלו. **גדלנו וצמחנו**, בעזרתכם הקוראים, בשנה הזו. מכמעט ה5- שנים הראשונות שלו, שבהן הדף נשלח דרך פקס בלבד, ושמספר הקוראים היה כ10-, **גדלנו** לכ150- איש שהדף נשלח אליהם ישיר, רובם בדואר אלקטרוני, וכ10%- בפקס. ועוד מספר לא ידוע לי של קוראים שאתם מעבירים את הדף אליהם הלאה. **צמחנו** מהתגובות וההערות שלכם, שאם לא תמיד הספקתי לענות לכם ישירות, תמיד לקחתי את ההערות לתשומת לבי. הן עוזרות לי לכוון את המשך דברינו.
בהזדמנות זו, אבקש את עזרתכם להמשך הפצת הדף. כאשר כל אחד ימצא עוד אחד שלדעתכם ימצא את הדברים מעניינים ושאולי גם ירצה לקבל את הדף באופן שגרתי, אזי לא רק שמספר הקוראים יכפול אלא גם הדברים שאנו כותבים כאן יהיו עוד יותר מעניינים בגלל ההכוונה שלכם, היזון החוזר שלכם.

***

ועכשיו לרגל השעה הנשגבת הזאת, המאמר הבא (מתוך הילקוט "לקח טוב"):
בספרו "**ימות עולם**" קובע הגר"י שוורץ כי קיים הבדל גדול מאד בין הגישה של עם ישראל למאורעות העולם לבין גישתם של בני אומות העולם. הדימויים שדימו הפסוקים והמדרשים עמים שונים לכל מיני בעלי חיים מעמידים אותנו על ההבדל שבין שתי הגישות.
עם ישראל נמשל לשה, שנאמר: "**שה פזורה ישראל**..."[ירמיה **נ'** 17]. בני עשיו נדמו לחזיר, שנאמר: "**יכרסמנה חזיר מיער**..." [תהלים **פ'** 14]. בני ישמעאל נמשלו – לפי ילקוט ראובני – ל**גמל**. החיות מסמלות את מהות העמים שנזכרו, (מלבד העובדה המאלפת שבני העמים שהוזכרו בהתייחסות לבעלי חיים מסויימים, ניזונים מאותם בעלי חיים. בני עשיו – הנוצרים – אוכלים חזיר, בני ישמעאל מתנזרים מהחזיר אך אוכלים בשר גמל, ובני ישראל אוכלים את השה.)
לבהמות אלה יש סימני כשרות המתירים לאכילה. ל**חזיר** יש סימן של **מפריס פרסה** – אך חסר לו הסימן של מעלה גרה. ל**גמל** יש סימן כשרות של **המעלה גרה** אך אינו מפריס פרסה, ועל-כן אינו כשר לאכילה. ל**שה יש שני הסימנים** ועל-כן הוא כשר.
וכיצד רומזים בעלי חיים אלו על אופן התייחסות העמים למאורעות ההיסטוריה? <u>בני עשיו והנוצרים וממשיכיהם, אנשי תרבות המערב</u>, דוגלים בסמלו של החזיר. מפריס פרסה – סמל של הקידמה. אין הם מעריכים את העבר אלא מסתכלים עליו בביטול מה. העבר שחלף, לדידם, הוא סמל לנחשלות ולחוסר תרבות. דור העתיד, לגביהם, הוא העיקר. בזאת נעוצה אחת הסיבות למרד הנעורים המתחולל בארצות המערב. הדור הצעיר מזלזל במבוגרים, המסמלים את העבר. הם חושבים אודות עצמם שהם המתקדמים לעומת המבוגרים השייכים לעבר הנחשל.
לעומתם, <u>ישמעאל – תרבות הערבים – ניזונה בעיקר מהתפארות על העבר</u>. זקני הערבים חוזרים ומספרים על פאר גדולתם בעבר, על כיבושי צלאח-א-דין וכד'. תכונה זו מקנה להם את מידת המעלה גרה. הם מכירים בערך העבר אך חסרה להם תקוות העתיד, חסר להם הסמל של מפריס פרסה. מנגד ניצב **עם ישראל, שהוא כמו השה מעלה גרה – מחזיק את הקשר עם העבר, אך גם מפריס פרסה – יש לו תקוות העתיד.** {ההמשך יבוא, בע"ה, מחר}

יום נעים!